

วิถีการเลี้ยงครั้งในชุมชนอีสาน : กรณีศึกษานบ้านห้วยหลาว

Route of rearing Lac in E-san : A Case Study Ban Huae Loua

นิพนธ์ จันทรวงศ์

บทคัดย่อ

รายงานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของคนอีสานที่เรียบง่ายอาศัยป่าไม้เป็นแหล่งทรัพยากรที่ให้ปัจจัย 4 ใช้ดำรงชีพด้วยวิถีชุมชนที่หลากหลาย มีภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาความอยู่รอด และครั้งมีความเกี่ยวพันกับวิถีชุมชนคนอีสานในการใช้ประกอบเครื่องมือเครื่องใช้ในครัวเรือน ไม่ใช่วิถีหลัก เป็นแค่เลี้ยวเล็กๆแต่ ครั้งมีความสำคัญในแง่การข้อมสีที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ เพราะวัสดุธรรมชาติที่ให้สีแดงสดมีน้อย สามารถสร้างสรรค์งานผ้าทอพื้นบ้าน ด้วยการข้อมสีแดงธรรมชาติจาก ครั้ง ได้สวยงาม การศึกษาวิถีการเลี้ยงครั้งในชุมชนอีสาน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปฏิบัติการขอบเขตการศึกษานบ้านห้วยหลาว อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม วิธิดำเนินการวิจัย ศึกษาจากเอกสาร กลุ่มทอผ้า และ บุคคลที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสำรวจ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ การประชุมกลุ่มย่อยและการประชุมเชิงปฏิบัติการ วิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า วิถีการเลี้ยงครั้งในชุมชนอีสาน บ้านห้วยหลาว เป็นแค่อาชีพเสริมเล็กน้อยแต่กลุ่มทอผ้าใช้ครั้งเป็นวัตถุดิบสำคัญในการข้อมสี เพื่อเพิ่มมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์ผ้าทอมือกลุ่มต้องศึกษาและฝึกฝนการข้อมให้ชำนาญเพื่อสืบสานภูมิปัญญาการข้อมผ้าด้วยครั้ง เพื่อสุขภาพที่ดี และลดปริมาณสารเคมีจากสีข้อมสังเคราะห์ และใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน

คำสำคัญ: ครั้ง วิถีการเลี้ยง ชุมชนอีสาน